

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref

Vår ref: Adv. fullm Henrik Bjørge

Dato: 7. juni 2007

Rapportering av utenlandske oppdrags- og arbeidstakere – Høring om forslag til endring av ligningsloven § 6-10

Det vises til høring om endrede regler om rapportering av utenlandske oppdrags- og arbeidstakere. Det vises også til høringssvar fra NHO.

Servicebedriftenes landsforening (SBL) er en arbeidsgiverforening for ca 1100 virksomheter innen et bredt spekter av servicenæringer i NHO. Medlemmene har til sammen ca 46 000 ansatte. En betydelig del av våre medlemmer utfører renhold, vakt og sikkerhet, attføring, omsorg, bemanning/rekruttering og vedlikeholdsoppgaver.

Generelle kommentarer

I likhet med NHO er SBL i utgangspunktet positiv til forlagene som bidrar til en mer hensiktsmessig og forholdsmessig rapportering av bruk av utenlandsk arbeidskraft.

SBL ser et behov for kontroll og rapporteringer som er knyttet til bruk av utenlandsk arbeidskraft, i den grad det kan hindre aktører som undergraver markedet, konkurranse på ulike vilkår og usunne arbeidsforhold.

Det er imidlertid meget viktig at ordningene treffer presist og ikke fortløpende "kriminaliserer" seriøse virksomheter.

Problemstilling

Slik SBL opplever at regelverket praktiseres i dag, er det uforholdsmessig belastende at norske etablerte arbeidsgivere må rapportere hver gang en utenlandsk ansatt flyttes til en ny arbeidsplass som vikar eller for hyppige korte oppdrag,

Det reviderte regelverket må ta høyde for virksomheter som f.eks. bemannings-, vakt og renholdsvirksomheters type virksomhet, hvor det ligger i arbeidets natur at den ansatte utfører arbeid på forskjellige steder. Dette kan f.eks. være en vokter som drar fra kunde til kunde, en vikar som har korte engasjement hos flere kunder (men ansatt hos bemanningsbyrået) og at en renholder må kunne benyttes som vikar et annet sted enn det vanlige arbeidsstedet.

Det må være tilstrekkelig at en norsk arbeidsgiver, som har det faktiske ansvaret for lønn og innbetaling av skatt, rapporterer opplysninger om den ansatte én gang til utenlandskontoret

og/eller AA registeret. Det bemerkes også at det vil normalt foreligge en skriftlig kontrakt mellom overnevnte virksomheter og kunden, slik at det vil være forholdsvis enkelt i forbindelse med stedlig kontroll å finne ut om personen er innrapportert via arbeidsgiver.

Det er heller ikke noe løsning å legge rapporteringsansvar hos kunden, da denne har en kontrakt med virksomheten og ikke nødvendigvis fanger opp daglig vikarbruk.

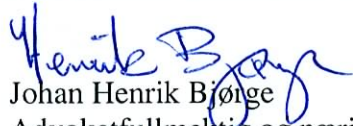
SBL er usikker på om de foreslåtte regelendringene ivaretar forhold som nevnt ovenfor, og i så måte finner vi ordlyden uklar.

Hvis forslaget innebærer at virksomheter som nevnt ovenfor er pliktig til å rapportere hver gang den ansatte benyttes på et nytt/annet arbeidssted, bør reglene endres til at arbeidsgiver rapporterer én gang til AA registeret og/eller Sentralskattekontoret ved oppstart og ved opphør av engasjement.

Alternativt kan det hjemles en adgang for Sentralskattekontoret til å gi skriftlig dispensasjon fra omfanget av innrapporteringsplikten. Det kan f.eks. være en tjenelig forvaltningspraksis at nyoppstartede virksomheter rapporterer hyppigere enn etablerte virksomheter, slik at "papirselskap" blir fulgt opp.

Vi imøteser gjerne et møte med departementet for å drøfte eller oppklare overnevnte problemstillinger.

Med vennlig hilsen
Servicebedriftenes landsforening

Johan Henrik Bjørge
Advokatfullmektig og næringspolitisk rådgiver